

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713220273
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6713220273.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpeného Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673 (adresa na doručovanie: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava), proti žalovanému I. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX X., štátne občianstvo: SR, zastúpenému Teréziou Pečkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, ako opatrovníčkou, o zaplatenie 642,95 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 497,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 497,95 Eur od 17. 08. 2012 do zaplatenia a trovy konania v sume 84,69 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu Bobák, Bollová a spol., s. r.o., advokátska kancelária so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zvyšujúcej časti súd žalobu žalobcu z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 11. 11. 2013, ktorá bola doručená súdu dňa 27. 11. 2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 642,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 17. 08. 2012 až do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradených telekomunikačných služieb a náhrady škody na základe Zmluvy č. A6113411 v znení Dodatku k nej zo dňa 20. 01. 2012. V zmysle predmetnej zmluvy vypožičal žalovanému 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanému využívať telekomunikačné služby ním poskytované. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 497,95 Eur vyfakturovaných v období 2012/04 - 2012/06. Pokusom o pokonávku zo dňa 02. 08. 2012 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za zmluvnú pokutu/náhradu škody a sumu poplatku za mimosúdne vymáhanie, keď spolu vyčíslil túto sumu na čiastku 694,39 Eur, pričom ho vyzval na úhradu tejto sumy v dodatočnej lehote najneskôr do 16. 08. 2012. Žalovaný na pokus o pokonávku nereagoval ani čiastočnou úhradou pohľadávky. Okrem sumy za neuhradené služby vo výške 497,95 Eur sa domáhal žalobou i náhrady škody v sume 145,- Eur, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Nokia C5-03 žalovanému. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t.z. predstavuje škodu, ktorú mu žalovaný spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom dodatku k zmluve sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti, keď žalovaný následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. V snahe predísť procesnej neistote pri posudzovaní jeho nároku z titulu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, keď v dodatku k

zmluve bola dohodnutá výška zmluvnej pokuty za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, pričom tieto dojednania o zmluvnej pokute v inom súdnom konaní boli označené za neprijateľné zmluvné podmienky rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/91/2011, je povinný zdržať sa používania týchto podmienok, preto nárok uplatnil nie ako nárok na zmluvnú pokutu, ale ako nárok na náhradu škody. Celkovou žalobou žiadal tak prisúdiť sumu 642,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 17. 08. 2012 do zaplatenia (497,95 Eur za služby + 145,- Eur z titulu náhrady škody).

O žalobe žalobcu rozhodol súd platobným rozkazom č.k. 12Ro/293/2013-30 zo dňa 15. 01. 2014, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Tento platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk, keď v tomto prípade je náhradné doručenie vylúčené podľa § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého, platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Nakoľko sa platobný rozkaz č.k. 12Ro/293/2013-30 zo dňa 15. 01. 2014 nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, súd uznesením č.k. 12Ro/293/2013-45 zo dňa 25. 08. 2014 tento platobný rozkaz v plnom rozsahu zrušil podľa § 173 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 09. 2014.

Uznesením č.k. 14C/155/2014-66 zo dňa 14. 11. 2014 súd žalovanému v tomto konaní na zastupovanie ustanovil opatrovníčku v osobe Terézie Pečkovej, súdnej tajomníčky Okresného súdu Zvolen podľa § 29 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 29 ods. 6 O.s.p., podľa ktorých pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine, alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou, alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať. Za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec. Súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec; to neplatí vo veciach, v ktorých hodnota pohľadávky bez príslušenstva v čase začatia konania neprevyšuje 1.000,- Eur. Žalovaný je prihlásený k trvalému pobytu Mesto Zvolen, súd sa pokúsil žalovanému doručovať písomnosti i podľa § 5 Zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a Registri obyvateľov Slovenskej republiky, v znení neskorších predpisov, ani takýmto postupom sa žalovanému nepodarilo súdne písomnosti doručiť, súčasná adresa pobytu žalovaného súdu nie je známa, súd vykonal úkony za účelom zistenia, kde sa žalovaný t.č. zdržuje, adresu sa nepodarilo zistiť, preto bol dôvodný u žalovaného procesný postup, ktorým bol žalovanému pre toto konanie ustanovený opatrovník.

Po opatrovníckom konaní súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 18. 11. 2014. Tohto pojednávania sa právny zástupca žalobcu, ani opatrovníčka žalovaného nezúčastnili, obidvaja boli predvolaní na pojednávanie riadne a včas, právny zástupca žalobcu neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, nepožiadala zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil samotný žalobca podaním zo dňa 12. 11. 2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 14. 11. 2014, nepožiadala však zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, opatrovníčka žalovaného neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, nepožiadala zo žiadneho dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, keď potom za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie súd na tomto pojednávaní vec prejednal v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, v neprítomnosti žalobcu, opatrovníčky žalovaného a žalovaného, keď pritom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Zo Zmluvy č. A6113411 zo dňa 20. 01. 2012 v znení Dodatku k nej zo dňa 20. 01. 2012 (ďalej len „zmluva“ a „dodatok“) súd zistil, že žalobca poskytol žalovanému na základe tejto zmluvy v znení dodatku k nej ako užívateľovi SIM kartu, keď mu vypožičal na základe nej 1 ks SIM karty za účelom umožnenia prihlásenia sa žalovaným do siete žalobcu a za účelom používania žalovaným služieb žalobcu v užívateľskom

programe dojednanom v zmluve v spojení s dodatkom k nej. Žalobca sa podľa tejto zmluvy v spojení s dodatkom zaviazal poskytnúť žalovanému na kúpu mobilného telefónu identifikovaného v zmluve, v spojení s dodatkom k nej, konkrétne Nokia C5-03 zľavu zo spotrebiteľskej kúpnej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a tento mobilný telefón mu so zľavou predal za kúpnu cenu 1,- Eur. Žalovaný sa okrem iného podľa zmluvy v spojení s dodatkom zaviazal, že nedá svojim konaním žiaden taký podnet, aby pred uplynutím dohodnutej doby viazanosti bol žalobca nútený skončiť jej platnosť, keď súčasne bol uzrozumený s tým, že pokiaľ nesplní bezozvyšku, alebo riadne a včas niektorý zo svojich záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy, v spojení s dodatkom k nej, bude povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v dojednanej výške, v tomto prípade 145,- Eur a tiež vyrovnáť všetky finančné záväzky za verejné mobilné telefónne služby, ktoré mu žalobca poskytoval podľa zmluvy v spojení s dodatkom a pri ktorých už uplynula lehota ich splatnosti. Žalobca dokladal, že predajná cena tohto mobilného telefónu v čase uzavretia zmluvy v spojení s dodatkom k nej bola 146,- Eur, žalobou uplatnil nárok na náhradu škody v sume 145,- Eur. Doba viazanosti bola dojednaná na 24 mesiacov.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy v spojení s dodatkom k nej boli Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s., ktoré nadobudli platnosť a účinnosť dňa 01. 01. 2012 a ktoré bližšie upravovali vzájomné práva a povinnosti účastníkov zmluvy v spojení s dodatkom k nej.

Faktúrou č. 5159461705 zo dňa 09. 04. 2012, splatnou dňa 23. 04. 2012 žalobca fakturoval žalovanému cenu služieb v sume 135,74 Eur za obdobie od 06. 04. 2012 do 05. 05. 2012, faktúrou č. 5166381595 zo dňa 09. 06. 2012, splatnou dňa 23. 06. 2012 žalobca fakturoval žalovanému cenu služieb v sume 131,54 Eur za obdobie od 06. 06. 2012 do 05. 07. 2012, faktúrou č. 5162917530 zo dňa 09. 05. 2012, splatnou dňa 23. 05. 2012 žalobca fakturoval žalovanému cenu služieb v sume 228,01 Eur za obdobie od 06. 05. 2012 do 05. 06. 2012, faktúrou č. 5159458730 zo dňa 09. 04. 2012, splatnou dňa 23. 04. 2012 žalobca fakturoval žalovanému cenu upomienky v sume 1,33 Eur a faktúrou č. 5162912560 zo dňa 09. 05. 2012, splatnou dňa 23. 05. 2012 žalobca fakturoval žalovanému cenu upomienky v sume 1,33 Eur, keď žalobca fakturoval žalovanému týmito faktúrami spolu cenu poskytnutých služieb a cenu upomienok v sume 497,95 Eur.

Pokusom o pokonávku zo dňa 02. 08. 2012 žalobca vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky z titulu neuhradených komunikačných služieb v sume 497,95 Eur, ďalej na úhradu zmluvnej pokuty/náhrady škody vo výške 145,- Eur a poplatku za mimosúdne vymáhanie v sume 51,44 Eur, keď spolu žiadal uhradiť sumu 694,39 Eur v lehote do 16. 08. 2012, keď pokus o pokonávku žalovanému bol doručovaný prostredníctvom pošty na adresu A. Hlinku 2568/35, 960 01 Zvolen, keď tento pokus o pokonávku žalovaný v odbernej lehote podľa relácie pošty neprevzal, pokus o pokonávku sa vrátil žalobcovi späť s touto reláciou pošty dňa 28. 08. 2012.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a) Zákona č. 351/2011 Z.z., o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z.z.“), podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

Podľa § 43 ods. 1 písm. d) bod 2. zákona č. 351/2011 Z.z., podnik má právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplataenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplataenie.

Podľa § 43 ods. 12 písm. a) až c) zákona č. 351/2011 Z.z., účastník je povinný používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry, používať iba telekomunikačné zariadenie spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z., zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných

služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 545 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak z dojednaní o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný plniť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Podľa § 545 ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa vzťahuje zmluvná pokuta, ak z dojednaní účastníkov o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné. Veriteľ je oprávnený domáhať sa náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu, len keď je to medzi účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 545a Občianskeho zákonníka, neprimerane vysokú zmluvnú pokutu môže súd znížiť s prihliadnutím na hodnotu a význam zabezpečovanej povinnosti. Ak veriteľ nie je oprávnený požadovať náhradu škody spôsobenej porušením povinnosti, na ktorú sa zmluvná pokuta vzťahuje, súd prihliadne aj na výšku škody, ktorá porušením povinnosti vznikla, a na to, o koľko zmluvná pokuta presahuje rozsah vzniknutej škody.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 4 príkladmo vymenúva, ktoré ustanovenia uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa najmä považujú za neprijateľné podmienky, keď podľa písm. k) sú to aj tie, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradíť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka, je dôsledkom transpozície Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá v článku 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov“.

Po prejednaní veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná v časti o zaplatenie sumy 497,95 Eur s príslušenstvom z titulu neuhradenej žalovaným ceny telekomunikačných služieb a nedôvodná v časti o zaplatenie sumy 145,- Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody. Žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu, v znení dodatku k nej, na základe ktorej poskytoval žalovanému žalobca dojednané telekomunikačné služby v cenách dojednaných v platnom Cenníku. Cenu poskytnutých telekomunikačných služieb za obdobie 2012/04 až 2012/06 fakturoval žalobca žalovanému spolu v sume 497,95 Eur, včítane upomienok faktúrami uvedenými v tomto rozsudku, z ktorých žalovaný neuhradil žiadnu čiastku. Žalobca žalovanému telekomunikačné služby v zmysle zmluvných dojednaní poskytol, žalovaný telekomunikačné služby prijal, vznikla mu tak povinnosť v zmysle zmluvných dojednaní v zmluve v spojení s dodatkom zaplatiť žalobcovi cenu týchto telekomunikačných služieb, keď nakoľko žalovaný doposiaľ žalobcovi cenu telekomunikačných služieb neuhradil, súd žalobe žalobcu v časti o zaplatenie ceny telekomunikačných služieb vyhovel a uložil povinnosť žalovanému žalobcovi z tohto titulu zaplatiť sumu 497,95 Eur.

Žalobca v súdnom konaní voči žalovanému uplatnil popri nároku na zaplatenie sumy 497,95 Eur i nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto sumy od 17. 08. 2012 do zaplatenia, keď v tejto časti podal tiež žalobu dôvodne.

Žalovaný je preukázateľne v omeškaní so zaplatením sumy 497,95 Eur od 17.08. 2012, pričom toto omeškanie trvá, keď žalobca žalovaného vyzval pokusom o pokonávku zo dňa 02. 08. 2012 na úhradu, okrem iného i nezaplatenej ceny telekomunikačných služieb najneskôr do 16. 08. 2012, keď do 16. 08. 2012 žalobca vyzval žalovaného na úhradu okrem iného i tejto sumy, teda v dodatočnej lehote. Žalovaný v tejto lehote cenu telekomunikačných služieb neuhradil, preto je v omeškaní so zaplatením sumy 497,95 Eur odo dňa 17. 08. 2012, keď mal plniť do dňa 16. 08. 2012. Nakoľko žalovaný je v omeškaní s plnením peňažného záväzku, prisúdil súd žalobcovi zo sumy 497,95 Eur i úroky z omeškania odo dňa 17. 08. 2012 až do zaplatenia vo výške 8,75 % ročne.

Pri právnom posúdení nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania súd vychádzal z § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, keď podľa § 3 ods. 1 tohto vládneho nariadenia, avšak v znení do 31. 01. 2013, pretože k omeškaniu žalovaného došlo pred týmto dňom, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Z ustanovenia § 10c tohto vládneho nariadenia, avšak v platnom znení, ktoré je prechodným ustanovením k úprave účinnej od 01. 02. 2013, totiž vyplýva, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V posudzovanom prípade ku dňu omeškania, resp. k prvému dňu omeškania, t.j. ku dňu 17. 08. 2012 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,75 % ročne, zvýšená o 8 percentuálnych bodov bola 8,75 % ročne, preto žalobca má nárok voči žalovanému na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne z prisúdenej čiastky 497,95 Eur.

Žalobca v súdnom konaní uplatnil voči žalovanému i nárok na zaplatenie náhrady škody v sume 145,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 17. 08. 2012 do zaplatenia, keď v tejto časti uplatneného nároku súdu posúdil žalobu žalobcu za neopodstatnenú, pričom v tejto časti súd potom žalobu žalobcu zamietol.

Žalobca v súdnom konaní tvrdil, že škoda mu mala vzniknúť tak, že ju spôsobil žalovaný tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej, podpisom dodatku sa zaviazal používať jeho služby a za tieto platiť po dobu viazanosti, pričom však porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Pre možnosť konštatovania vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu musia byť splnené nasledujúce predpoklady: a) porušenie právnej povinnosti, b) existencia alebo vznik škody, c) existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a d) zavinenie. Na vznik zodpovednosti za škodu musia byť uvedené predpoklady splnené kumulatívne. Prvé tri predpoklady sú objektívneho charakteru, majú skutkovú povahu a dôkazné bremeno ohľadne ich preukázania leží na poškodenom, v danom prípade na žalobcovi. Zavinenie má subjektívnu povahu a jeho existencia vo forme nevedomej nedbanlivosti sa predpokladá (prezumpované zavinenie), keď dôkazné bremeno o tom, že tento vnútorný vzťah škodcu k jeho objektívnemu konaniu nebol daný je na škodcovi.

Vo vzťahu k prvému predpokladu žalobca uviedol, že žalovaný porušil záväzok vyplývajúci zo zmluvy v znení dodatku k nej, konkrétne záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním počas dohodnutej doby, a platiť riadne a včas cenu za poskytované služby. Žalobca v konaní bližšie nerozlišoval, ktorú z uvedených dvoch povinností žalovaný porušil, či povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu, alebo povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, keď z predložených listinných dôkazov mal súd však za preukázané, že žalovaný porušil povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby, keď žalobcovi neuhradil faktúry, ktorými túto cenu žalobca vyfaktoval, resp. ich neuhradil v lehote splatnosti, teda riadne a včas. Žalobca neuvádzal žiadne skutočnosti, a ani z listinných dôkazov, ktoré predložil do súdneho konania nevyplývalo, žeby žalovaný porušil povinnosť zotrvať s ním v zmluvnom vzťahu napríklad tým, žeby bol zmluvu vypovedal, odstúpil od nej pred dohodnutou dobou viazanosti alebo si zmenil účastnícky program na program s nižšou cenou, ako bol ten, na ktorom sa žalobca so žalovaným dohodli pri podpise zmlúv v spojení s dodatkami k nim.

Napriek uvedenému, prvý predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, porušenie právnej povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy mal súd za preukázaný, keď žalovaný porušil zmluvnú povinnosť platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Ďalej súd skúmal, či sú splnené aj ďalšie dva objektívne predpoklady pre vznik zodpovednosti žalovaným za škodu a to vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody.

Škodu treba vnímať ako objektívnu kategóriu - zmenšenie majetku poškodeného, alebo ako právnu kategóriu. O škode ako právnej kategórii možno hovoriť vtedy, ak k určitému zmenšeniu majetku poškodeného dôjde v príčinnej súvislosti so zavineným protiprávnym konaním škodcu. V danej veci súd skúmal existenciu zmenšenia majetku žalobcu ako poškodeného, a ďalej to, či toto zmenšenie bolo vyvolané, teda či bolo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovaného.

V súdnom konaní bolo tak potrebné vyriešiť, či suma 145,- Eur ako zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu, ktorú žalobca žalovanému poskytol pri kúpe mobilného telefónu predstavuje skutočnú škodu, ktorá vznikla žalobcovi v príčinnej súvislosti s porušením povinnosti platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby po celú dobu viazanosti dohodnutú v dodatku k zmluve.

Povinnosť žalovaného zaplatiť, alebo vrátiť žalobcovi poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu v prípade porušenia povinnosti uhrádzať cenu za poskytnuté služby riadne a včas nevyplýva priamo z dodatku, resp. zo samotnej zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky,

a nemožno ju vyvodit' ani z titulu náhrady škody. Zľava z kúpnej ceny mobilného telefónu totiž nepredstavuje škodu, ktorá žalobcovi vznikla v súvislosti s porušením tejto povinnosti žalovaným. Zmenšenie majetku žalobcu o hodnotu zľavy z kúpnej ceny, ktorú žalovanému pri kúpe mobilného telefónu poskytol, nie je následkom porušenia povinnosti žalovaným platiť žalobcovi za poskytnuté služby riadne a včas, ale následkom vôle žalobcu vyjadrenej v zmluve v rámci jeho zmluvnej voľnosti. Inak povedané, k zmenšeniu majetku žalobcu nedošlo v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovaným platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby počas celej doby viazanosti, ale len na základe vôle žalobcu vyjadrenej v zmluve. Na formovaní vôle žalobcu, ako aj žalovaného pri uzatváraní dodatku, v rámci ktorého došlo i ku kúpe mobilného telefónu zo strany žalovaného od žalobcu mali určite vplyv mnohé faktory, ako sú na strane žalovaného napríklad ponuky iných mobilných operátorov, jeho majetkové pomery, potreba mobilného telefónu, predpokladaný rozsah využívania služieb mobilného operátora a na strane žalobcu snaha získať nového klienta alebo podržať si starého klienta, predpokladaný zisk zo zvoleného účastníckeho programu a podobne. Je len samozrejmé, že aj z dôvodu predpokladaného zisku v podobe pravidelných mesačných platieb za poskytované služby po dobu viazanosti urobil žalobca rozhodnutie, výsledkom ktorého bola ním vyjadrená vôľa v zmluve v spojení s dodatkom k nej odpredať žalovanému mobilný telefón so zľavou. Avšak jediným možným následkom porušenia povinností žalovaným platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby by bolo nenadobudnutie práve tohto očakávaného brutto zisku v podobe mesačných platieb žalovaného za aktivovaný mesačný program. Zmenšenie majetku žalobcu o poskytnutú zľavu z kúpnej ceny mobilného telefónu takýmto následkom však nie je.

Pre prípad porušenia povinnosti žalovaným riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby počas celej doby viazanosti si účastníci dohodli zmluvnú pokutu. Situáciu, v ktorej zmluvná pokuta bola v obdobných prípadoch súdmi vyhlásená za neprijateľnú podmienku a teda za neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, keď plnenie z takejto zmluvnej podmienky už súd nemôže žalobcovi ani v iných obdobných konaniach priznať, si zavinil sám žalobca, keďže povinnosť žalovaného platiť zmluvnú pokutu formuloval v dodatku práve on na formulárovom tlačive. Takúto situáciu nemôže žalobca úspešne sanovať tým, že nárok na zmluvnú pokutu, ktorý by mu nebyť vyššie uvedenej vady podľa dodatku patrilo, sa bude snažiť prekvalifikovať na iný právny nárok, teda nárok na náhradu škody, ktorým tento nie je.

Ďalej súd musí skonštatovať, že žalobca v konaní dostatočne nepreukázal ani výšku uplatňovanej škody v sume 145,- Eur. Škoda podľa žalobcu mala predstavovať rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, za ktorú bol mobilný telefón žalovanému odpredaný. Ako listinný dôkaz o tom, aká bola predajná cena mobilného telefónu odpredaného žalovanému v čase uzatvorenia zmluvy, žalobca dokladoval výtlačok z intranetového portálu svojej spoločnosti označený ako „details k SOS“, na ktorom sú uvedené detaily týkajúce sa akcie ponúkanej žalovanému - názov akcie, trvanie akcie, vybraný typ mobilného telefónu, jeho akciová cena, dohodnutá zmluvná pokuta, doba viazanosti a dátum, od ktorého mohol žalovaný uzatvoriť novú akciovú zmluvu, prípadne získať nový mobilný telefón. Tento „interný“ výtlačok žalobcu, na ktorom sú uvedené jeho vlastné údaje týkajúce sa zmluvného vzťahu so žalovaným, nie je dostatočným objektívnym dôkazom spôsobilým preukázať skutočnú trhovú cenu mobilného telefónu v čase uzatvorenia zmluvy v spojení s dodatkom k nej so žalovaným.

Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal, žeby boli splnené všetky zákonné predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, a nepreukázal ani výšku uplatnenej škody riadnym spôsobom, súd žalobu žalobcu z titulu náhrady škody v sume 145- Eur s príslušenstvom, t.j. s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 17. 08. 2012 do zaplatenia zamietol, keď príslušenstvo žalovanej pohľadávky zamietol preto, lebo nepriznal ani samotnú pohľadávku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Žalobca bol v konaní úspešnejší, než žalovaný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania pomerom úspechu a neúspechu vo veci, keď tento navrhol priznať trovy konania a tieto aj vyčíslil. Žalobca má preto nárok voči žalovanému na zaplatenie účelne vynaložených a preukázaných trov konania pomerom úspechu a neúspechu vo veci, keď tento predstavuje 54 % ($497,95 : 642,95 = 0,77$, t.j. 77 %, $145 : 642,95 = 0,23$, t.j. 23 %, rozdiel predstavuje 54 %, t.j. 77 % - 23 %). Žalobca má tak nárok na náhradu trov konania vo výške 54 %, keď žalobca žiadal priznať trovy konania za zaplatený súdny poplatok zo žaloby v sume 38,50

Eur a za trovy právneho zastúpenia v sume 118,34 Eur. Účelné a preukázané trovy konania žalobcu v súdnej veci predstavujú trovy na súdnom poplatku v sume 38,50 Eur a trovy na trovách právneho zastúpenia v sume 118,34 Eur. Trovy právneho zastúpenia v sume 118,34 Eur pozostávajú z odmeny advokáta za 2 úkony právnej služby po 41,50 Eur, spolu to činí 83,- Eur, k tomu 2-krát režijný paušál po 7,81 Eur, spolu to činí 15,62 Eur, spolu odmena a paušál činia 98,62 Eur, k tomu 20 % DPH v sume 19,72 Eur, keď potom celkové trovy právneho zastúpenia činia 118,34 Eur, keď úkonmi právnej pomoci boli príprava a prevzatie zastúpenia, žaloba. Celkové trovy konania činia 156,84 Eur a to za zaplatený súdny poplatok v sume 38,50 Eur a za trovy právneho zastúpenia v sume 118,34 Eur. Z celkových trov konania 156,84 Eur má žalobca nárok na náhradu týchto vo výške 54 %, čo predstavuje sumu 84,69 Eur. Túto sumu je žalovaný povinný žalobcovi nahradiť na trovách konania na účet zastupujúcej advokátskej kancelárie podľa § 149 ods. 1 O.s.p. O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)